

பதிற்றுப்பத்தில் மரங்களும் வளங்களும்

முனைவர் அ.அமல அருள் அரசி

உதவிப் பேராசிரியர்

தாயமரியன்னை கல்லூரி (தன்னாட்சி)

தூத்துக்குடி

முன்னுரை

உலக உயிரினங்களில் பழங்காலத்தில் தோன்றியவை மரங்கள். இவை வளமையின் குறியீடுகள். இயற்கையின் சக்திகள் யாவும் பசுமையான மரங்களில் குடிக்கொண்டிருப்பதாகப் பழந்தமிழர் நம்பினர். மனிதனுக்கு உயிர்கொடுப்பவை மரங்கள். உயிர் வாழ்வதற்குத் தேவையான பிராணவாயுவைக் கொடுப்பதோடு முக்கியத் தேவையான தண்ணீரைக் கொடுக்கும் மழையைப் பெறுவதற்கும், மனிதருக்குத் தேவையான உணவைக் கொடுப்பதற்கும் மரங்கள் உதவுகின்றன. “இயற்கைச் சூழலில் மக்கள் நலனுக்குப் பயன்படும் எந்த ஒரு பொருளையும் வளம் எனக் குறிப்பிடலாம். மனிதனின் தேவைகளை நிறைவேற்றும் உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்ற அனைத்தும் வளங்கள் எனப்படும்.”¹ பதிற்றுப்பத்தில் மரங்கள் நிமித்தம் காட்டற்கும், காவல் மரமாகவும், மன்றமிடுதற்கும், வழிச்செல்வோர் பழங்களையுண்டு வழிவருத்தம் போக்கிக் கொள்வதற்கும் பாதுகாத்து வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. பகைவரது நல்ல மரங்கள் செறிந்த நாடுகளைக் கைப்பற்றுவதைச் சிறப்புக்குரியதாகக் கருதினர் என்னும் செய்திகள் பதிவு செய்யப்பட்டள்ளன. நிலம், நீர், மலை, கடற்கரை போன்ற பகுதிகள் மக்களின் வாழ்க்கை முறைமையால் பாதுகாக்கப்பட்டு வளம் குன்றாது விளங்கியமையும் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன.

மலர்: 3

இதழ்: 2

தொகுதி: 1

மாதம்: அக்டோபர்

வருடம்: 2018

ISSN: 2454-3993

உன்ன மரம்

உன்ன மரம் போர்வீரர் நிமித்தம் காண நிற்கும் மரம். வேந்தருக்கு வெற்றியெய்துமாயின், முன்பே நற்குறியாகத் தழைத்து காட்டுமென்றும், தோல்வியெய்துவதாயின் தீக்குறியாகக் கரிந்து காட்டுமென்றும் கூறுப. புல்லிய காலையுடைய உன்ன மரம் வாடிய வழியுமஞ்சாது,

“பொன்னி னன்ன பூவிற் சிறியிலைப்

புன்கா லுன்னத்துப் பகைவ னென்கோ”(பதிற்.61:5-6)

தான் எய்துவது தோல்வியென உன்னமரம் கரிந்து காட்டிய வழியும் அஞ்சாது, அறமும் வலியும் துணையாகப் பொருது வெற்றியெய்தி உன்னத்தின் நிமித்தத்தைக் கெடுத்த பாரி வேந்தன், என்பது பற்றி உன்ன மரத்தின் பகைவனென்பானாயினர்.

கடம்ப மரம்

கடம்ப மரமானது காவல் மரமாகப் பேணிக்காக்கப்பட்ட தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மரமாகும். பகைவரது கடம்ப மரத்தை அடியோடு அழித்தொழிப்பது வெற்றிக்கு அடையாளமாகக் கொள்ளப்பட்டது. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், பகைவர் தாம் பலராய் கூடிநின்று காத்த, மலர்ந்த பூக்களையுடைய கடம்ப மரத்தினை, காவலமைந்த அடியோடு தடிந்தொழிக்குமாறு வீரரை ஏவி, போரை வென்று அறையும் முழங்குகின்ற முரசினைச் செய்துகொண்ட வெல்லும் போரினையுடையவன். (பதிற்.11:12-16)

“வயவர் வீழ வாளின் மயக்கி

இடங்கவர் கடும்பின் வேந்தே

கடம்பமுத றடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே”;

(பதிற்.12:1-3)

அலைகின்ற அலைகள் சிறு சிறு திவலைகளாக உடையும்படி கரிய கடலை கடந்து சென்று ஆங்கே இருந்துகொண்டு இடையூறு செய்து திரிந்த பகைவரது காவல் மரமாகிய கடம்பினை வெட்டி வீழ்த்தி, அதனால் செய்யப்பட்ட வெற்றிதரும் பெரிய முரசுக்கு, பகைவரை வெல்லும் போர்வீரர் திரும்பப்போந்து அரிய பலியினை இட்டுப் பரவ, கடிப்பினைக் கொண்டு அம்முரசின் கண்ணில் அறைந்து முழக்கும் தொடயணிந்த தோளையுடைய இயவர்கள். (பதிற்.17:4-7) உங்கட்கு அரசன் யாரென வினவுவிராயின் எங்கட்கு அரசனாவான், கரிய கடலிலுள்ள தீவில் வாழ்ந்த, பகைவரை அழித்தல் வேண்டி அவர் வாழ்ந்த தீவுக்குச் சென்று, அவர்தம் காவல் மரமாகிய கடம்பினை அடியோடு வெட்டி வீழ்த்தி அவரையும் வென்றழித்த மிக்க சினமும் மெய்வன்மையுமுடைய நெடுஞ்சேரலாதனாவான். (பதிற்.20:3-4)

வாகை மரம்

ஒளிர்கின்ற பூக்களையுடைய வாகை மரத்தைக் காவல் மரமாகக் கொண்டோம்பிய நன்னன் என்பானை அவ்வாகை மரத்தோடும் அழித்தவன் (பதிற்.88:10) என்பது வாகை காவல் மரமாக வளர்க்கப்பட்டமையை குறிக்கின்றது.

வேம்பு மரம்

வேம்பு காவல்மரமாக விளங்கியது. நுண்ணிய கொடியாகிய உழிஞையின் பூவைச்சூடிய வெல்லுகின்ற போரைச்செய்யும் அறுகையென்பானுடைய பகைவனாகிய மோகூர் மன்னனின் காவல் மரமாகிய வேம்பினை அடியோடு வெட்டி வீழ்த்தி, முரசு செய்தற்கேற்பச் சிறு துண்டுகளாகத் தறித்து வண்டியிலேற்றி, யானைகளை அதனையீர்க்கும் பகடுகளாகப் பூட்டிச்செலுத்தியவன். (பதிற்.44:10-17) பழையன் என்பானை வென்று, கரிய கொம்புகளையும் வன்மையினையுமுடைய காவல் மரமான வேம்பினை வெட்டி வீழ்த்திய மிக்க சினத்தையுடைய குட்டுவன் (பதிற்.49:16-17) என்பவை அதற்குச் சான்றுகளாக உள்ளன.

முட்டைவிளை பழமரம்

புறத்தே வண்டினம் மொய்த்து நிற்கவும், தீவிய சுவையில் மாறுபடாமல், அரிவாளால் அறுக்கமாட்டாத மரத்தில் உண்டாகிய இனிய கனியாகிய, அழகிய தேன் நிறைந்த முட்டை போன்ற முதிர்ந்த பழங்கள் வழிச் செல்வோர்க்கு உணவாகி அவர்தம் வழிநடந்த களைப்பைப் போக்கும், மாறாத விளைவினை நல்கும் வயல்களால் நீங்காத புது வருவாயினையுடைய நறவு என்னும் ஊர். (பதிற்.60:4-12)

“மிஞிறுபுற முசுவந் தீஞ்சுவை திரியாது

அரம்போழ்கல்லா மரம்படு தீங்கனி

அஞ்சே றமைந்த முண்டை விளைபழம்

ஆறுசென் மாக்கட் கோய்தகை தடுக்கும்

மறாஅ விளையு ளறாஅ யாணர்”

(பதிற்.60:4-8)

வழிச்சாலைகளில் இனிய பழமரங்களை அறத்தின்பொருட்டு வைத்து வளர்ப்பது பண்டையோர் இயல்பு என்பதும் வழிச்செல்வோர் அப்பழங்களையுண்டு வழி வருத்தம் போக்கிக்கொள்வர் என்பதும் பெறப்படுகின்றன. உரம் போன்றவை குன்றாது விளைவு பெருகிய செய்தியும் புலப்படுகிறது.

பலா மரம்

பலா மரத்திலே பழுத்து வெடித்த பழத்தின் வெடிப்பிலிருந்து ஒழுகும் தேனை வாடைக்காற்று எறியும் பறம்பு நாட்டிற் பொருந்திய பெரிய விறல்படைத்த, குன்றாத ஈகையால் பெரிய வள்ளன்மையினை உடையவனுமாகிய பாரி (பதிற்.61:1-2) என்று இனிமை மிகுந்த சுவையான பழத்தினையுடைய பலாமரம் குறித்த செய்தி எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

வேங்கை மரமும் சுரபுன்னைமரமும்

மலைப்பக்கத்தே வளர்ந்து நின்ற ஒளிபொருந்திய பூக்களையுடைய வேங்கைமரத்தை, மறம்பொருந்திய புலியின் குழுமிய மயிர்த்தோற்றமாகக் கருதிச் சினங்கொண்டு, பூக்கள்பொருந்திய பெரிய வேங்கைக் கிளையை வளைத்து ஈர்த்துப் பிளந்து, தனது பெரிய கரிய தலையில் அழகுண்டாக அணிந்துகொண்டு, செல்லும் களிநானது, படைவீரர் வலக்கையில் தண்டேந்திச்சென்று போரிடத்தே பகைவர் எதிர்நின்று ஆரவாரித்தாற் போல, சுரபுன்னைகள் நிறைந்த காட்டகம் எதிரொலிக்குமாறு பிளிறும் (பதிற்.41:7-13) என்பதன்மூலம் வேங்கை மரங்களையுடைய மலைப்பக்கமும், சுரபுன்னை மரங்கள் நிரம்பி காட்டிடமும் காணப்பட்டன என்னும் செய்தி பெறப்படுகின்றது.

வன்னி மரம்

புகழ்வாய்ந்த மன்னர் இறந்துபட அவரைப் புதைக்கும் இடகாட்டில் வன்னி மரங்கள் நிற்கும். அவற்றின் நிழலில் பிணத்தொடு சென்றார் அனைவருமிருந்து மன்றமிடுவது வழக்கம். இது வன்னி மன்றம் எனப்படும். முரசினையுடைய வழிவழியாக உரிமையுற்றவரும் அரசர் பலரை வென்று அசைகின்ற கடல் சூழ்ந்த பரந்த நிலவுலகத்தை ஆட்சிபுரிந்து, தம் வாழ்நாளை இனிது கழித்து இறந்த வேந்தரை இட்டுப் புதைக்கும், வன்னி மரம் நிற்கும் மன்றத்தால் விளக்கமுற்ற இடகாட்டின்கண், மன்னர் இறந்தவழி அவர் உடலை மண்ணாற் செய்த பாணைக்குள் வைத்துப் புதைப்பது பண்டையோர் வழக்கம். இதனை முதுமக்கட்டாழி என்றும் வழங்குப. இம் மட்குடமானது நின் யாக்கையாகிய நோய்தபு நோன்தொடையினைக் காணாதொழிவதாக (பதிற்.44:20-23) என்று கூறுவது வன்னி மரம் நிற்கும் மன்றத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

நல்ல மர நாடு

நல்ல மரங்கள் செறிந்த நாடுகள் பலவற்றையும் வென்று தந்து, பொன்னாலியன்ற அழகிய வேலைப்பாடமைந்த விளங்கும் பேரணிகலன்களையும், நம்மோடு பொருந்தாது பகைத்த மேற்கோளையுமுடைய சோழர்களுக்குத் தலைவனான வேந்தனையும் கைப்பற்றி, என்முன்னே கொண்டு தருவீராக என்று நீ நின் தானை வீராக்குச் சொன்னது கேட்டதும், சோழனுடைய படை வீரர் தோல்விக் குறியாக வேல்களைக் கீழே எறிந்தனர் (பதிற்.85:1-4) என்பது நல்ல மரங்கள் செறிந்த நாட்டை வெற்றிகொள்வது பெருமைக்குரியதாகக் கருதப்பட்டமையை உணர்த்துகின்றது.

வளங்கள்

“இயற்கை வளங்களை மனிதன்நன்கு பாதுகாத்தல் வேண்டும்.இவ்வளங்கள் இல்லையெனில் மனிதனும், பிற உயிரினங்களும் உயிர்வாழ இயலாது.புதுப்பிக்கக்கூடிய வளங்களை மனிதன் மீண்டும் புதுப்பிக்க முயற்சி எடுத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவை மீண்டும் உற்பத்தியாகி சுற்றுச்சூழலையும் மனிதனையும் பாதுகாக்கும்.

பதிற்றுப்பத்தில் நிலவளம், நீர்வளம், கடல்வளம் என்னும் மனிதனால் மீண்டும் புதுப்பித்துக்கொள்ளக்கூடிய வளங்களும் புதுப்பிக்க இயலாத மலை வளமும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளமையைப் பாடல்கள் பதிவுசெய்துள்ளன.

நிலவளம்

நிலத்தில் விளைபொருட்கள் மிகுதியாக விளைந்ததோடு, காலமல்லா காலத்தும்கூட விளைபொருள் மிகுதியாகக் கிடைத்துள்ளமை பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

தனக்குப் பொருந்தாதாரை வருத்துதலையுடைய பெரிய கையினையுடையராய் நினக்குப் பகைவருமாயினார் வணங்கிய மொழிகளைச் சொல்லி நின் தாளில் வீழ்ந்து வணங்கி திறை செலுத்துவாராயின் புலநிறையவுடைய அகன்ற புலத்தின்கண் பலவாகிய ஆனிரைகளைப் பரந்து மேயவிட்டு, வளப்பத்தையுடைய வயலின்கண் விளைந்த கதிரினின்றும் உதிர்ந்த களத்திற் சேர்த்துத் தூற்றப்படுவதில்லாத நெல்மணியின் குவியலை காஞ்சிமரத்தின் அடியிலே சேரத் தொகுத்து வைத்து, கள்ளுண்டலையும் வலிய கையினையுமுடைய உழவர், அரிய பூவாகிய ஆம்பலைச் சூடிய தலையினையுடையராய், அசைகின்ற சிறகையும் வரிகளையுமுடைய வண்டினம் அவ்வாம்பலை மொய்க்காவாறு ஓய்ச்சும் அப்பகைவருடைய விரிந்த இடத்தையுடைய நாடுகள் புலவர் பாடும் புகழையுடையனவாகும்.(பதிற்.62:13-19)

முருக்க மரங்கள் செறிந்த மலையிடத்தே இரவில் உறங்கும் கவரிமாண்கள், பகற்போதில் தாம் மேய்ந்த நரந்தம் புற்களையும், அவை வளர்ந்திருக்கும் பரந்து விளங்கும் அருவிகளையும் கனவிற் கண்டு மகிழும் ஆரியர் நிறைந்து வாழும் பெரிய புகழையுடைய இமயம், தெற்கின்கண்ணுள்ள குமரி ஆகிய இவற்றிற்கு இடைப்பட்ட நாட்டிலுள்ள மன்னர்களுள் செருக்குற்று மீக்கூறும் ஆரிய மன்னர்களின் மறம் கெட்டழியுமாறு வஞ்சியாது பொருதவன் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்.(பதிற்.11:17-25)ஆனிரைகள் புல்மேயும் கொல்லைகள், ஆரல்மீன் பிறழ்ந்துலாவும் நீர் நிரம்பிய வயல்களாயினவும், பன்றிகள் தம்முடைய மருப்புக்ளாற் கிண்டி புழுதியாக்கிய புலம் ஏரான் உழுதலை வேண்டாது காலாற்குழப்பி விதை விதைக்கும் வயல்களாயினவும், கரும்பு நிற்கும் பாத்திகளிற்பூத்த நெய்தல் பெரிய கண்களையுடைய எருமைக்கூட்டத்தைப்பிறவிடத்திற்கு மேய்ச்சல் வேண்டிச் செல்லாவாறு தடுக்கும் வயல்களாயினவும், (பதிற்.13:1-4) போர்க்கண் அன்றி பிறவாற்றால் இறத்தலை விரும்பாத வீரர் பனங்குருத்துடனே சேர்த்துத் தொடுத்த, வெற்றித்திரு விரும்பும் வாகையினது துய்யினையுடைய பூப்போல பூத்த பூக்களையுடைய முல்லைப் புதரிடத்தே மொய்க்கும் வண்டினம், காட்டிலே பிடவமரத்தின் தொடுத்ததுபோல பூக்கும் பூக்குலையிலே தங்கும், உயரிய பளிங்குடன் விரவிய சிவந்த பரல்கள் கிடக்கின்ற முரம்பு நிலத்திலே, அங்கு வாழ்வோர் விளங்குகின்ற ஒளிக்கதிரையுடைய அழகிய மணிகளைப் பெறுகின்ற இடம் அகன்ற ஊர்களையுடைய நாட்டிற்கு உரிய தலைமகனான செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன். (பதிற்.66:14-20)

காலமல்லாத காலத்தும் விளைந்து முதிர்ந்த கரும்பினை அறுத்துக்கொள்வதோடு ஒழியாது அதன் அரிகாலையும் அரிந்து சிதைத்து அவ்விடத்தே மலரும் பல்வகைப் பூக்களைக்கொண்டு எடுக்கும் இந்திரவிழாவினையுமுடைய மருதநிலம் (பதிற்.30:14-16)

**“கடலவும் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்
வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு
விழவறு பறியா முழவிமிழ் மூதூர்க்
கொடிநிழற் பட்ட பொன்னுடை நியமத்துச்
சீர்பெறு கலிமகிழியம்பு முரசின்
வயவர் வேந்தே பரிசிலர் வெறுக்கை
தாரணிந் தெழிலிய தொடிசிதை மருப்பின்
போர்வல் யானைச் சேரலாத”**

(பதிற்.15:16-23)

நிலம் தன்பால் விளையும் விளைபொருள்களை மிக விளைவிக்க, வெயிலது வெம்மை வரம்பிகவாது தணிந்து நிலவ உலகிற்கு நல்ல பயனைச் செய்யும் வெள்ளி என்னும் கோள் மழைக்குக் காரணமாகிய ஏனை நாள்கோள்களுடனே சென்று நிற்ப, வானம் மழை முகில்கள் நிரம்பப் பரவி நல்ல மழையைப் பெய்வது காரணமாக இடம் அகன்று விளங்கவே, மழை தன் பெயலால் உலகு புரக்கும் செயலுற்று நிற்ப, நான்காய் வேறுபட்ட அகன்ற திசையிடமெல்லாம் ஒன்றுபோல ஆக்கமெய்த விளங்குகின்ற அரசவாணையாகிய திகிரியைச் செலுத்திய நின் முன்னோர் நினைப்போல் தெளிவாக மாறாத கொள்கையையுடையவர்களாக இருந்தமையால் இவ்வணுச் செறிந்த நிலவுலகத்தை இனிது ஆண்டார்கள். (பதிற்.69:13-17) என்னும் செய்திகள் நிலவளம் சிறந்திருந்தமையைப் புலப்படுத்துகின்றன.

நீர்வளம்

‘நீர்நின்றி அமையாது உலகு’ என்னும் குறள்மொழி நீரின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது. ஆற்றுநீரும், அருவிநீரும், மழைநீரும் நாட்டை வளப்படுத்தியுள்ளமை பதிற்றுப்பத்து நூலில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்திலே நல்ல புகழை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு வறியவருடைய துன்பம் நீங்குமாறு வேண்டுவனவற்றை நிரம்ப வழங்கும் அறத்தையே ஆராய்தற்கமைந்த அன்புடைய நெஞ்சினையும் அசைந்த நடையினையுமுடைய அண்ணலாகிய புகழ்பாடும் புலவர், பாணர் முதலாயினாரை ஆதரிப்பவன். ஓடக்கால் நிற்க மாட்டாத ஆழமுடைத்தாயினும் ஆண்டுள்ள நீரில் விளையாட்டயரும் மகளிர் பாய்ந்தாடுதலால் அவர் காதினின்றும் வீழ்ந்த பொன்னாற் செய்த அழகிய குழையானது மேலே நன்றாகத் தெரியும் சந்தன மரங்கள் மிதந்துவரும் வானியாற்றின் நீரைக் காட்டிலும் தெளிவாக இனிய தண்ணிய மென்மையையுடையனாவான். (பதிற்.86:5-13)

குன்றுகள் பொலிவழிந்து தோன்ற அருவிகள் நீர்வற்றியுலர்ந்த வற்கடகாலத்தும் கரையளவும் உயர்ந்து நீர்பெருகி வழிந்தழியும் அகன்ற இடத்தையுடைய பேரியாறு பாயும் சிறப்புப் பொருந்திய அகன்ற புலத்தில் விலங்கினங்கள் புல்மேய்தல் வேண்டி விடப்பட்ட கரும்பு நிலத்தில் உண்டாகிய வெடிப்புக்களில் நீர்நிறைந்து தேங்குமாறு இடந்தொறும் பரந்து மிகுதல் வேண்டி தழைகளைச் சுமந்து சினமுற்று வருவதுபோல ஓலமிட்டு மிக்குவரும் பேரியாற்று வெள்ளத்தின் சிவந்த நீரின் ஆரவாரமல்லது நினது அகன்ற இடத்தையுடைய நாட்டிடத்தே வேறே உயிர்க்குக் கொடுமை செய்யும் போர்ப்புசல் என்பது இல்லை. (பதிற்.28:8-14) தேன்பாயும் மருதமரத்தை அடியோடு சாய்த்து வெள்ளிய நுரைசுமந்துவரும் சிவந்த புதுவெள்ளம் பரந்துவர அது மிக்குவரும் இடங்களில் அணையாக இடப்படும் பல வைக்கோற்புரிகள் சூழக்கட்டிய மணற்கரிசைகள் கரைந்துகெட அவ்வெள்ளத்தை அணையிட்டுத் தடுப்பார் செய்யும் ஆரவாரத்தில் விருப்புற்ற மக்கட்கூட்டம். (பதிற்.30:14-19)

கடற்கரையில் தூய பனஞ்சோலைகளும், அடும்பங்கொடிகளையுடைய சோலைகளும், ஞாழல், புன்னை போன்ற மரங்களும் இருந்துள்ளன. பூங்கொத்துகள் கொய்யப்பட்டு சிதறிக்கிடக்கும், ஞாழல்கள் நின்ற கரைபொருந்திய பெரிய நீர்த்துறையாகிய கரிய இதழ்களையுடைய நெய்தலின் பசிய இலைகள் நிறைந்த நீலமணியாற்செய்த கலம்போன்ற குளிர்ந்த கழிக்கண் மீன்வேட்டமாடி புன்னையின் வாலிய இணர்செறிந்த கிளைகளிடத்தே மீனுண் குருகுகள் தங்கும், மக்கள் சென்று தங்குதற்குரிய காணற்சோலையின் உயர்ந்த மணலடைந்த கரையில், தாழ்ந்திருக்கும் அடும்பங் கொடியை அலைத்த திரையால் ஓதுக்கப்பட்ட சங்கு கிடந்தொலிக்க, விளங்குகின்ற கடல் முத்துடனே நீண்ட பவளக்கொடிகளை அங்கு வாழ்வோர் எடுத்துக்கொள்ளும் குளிர்ந்த கடல் பாங்கான நெய்தல்நிலம். (பதிற்.30:1-8)

இனிய ஓசையையுடைய அலைகள் ஒலிக்கின்ற கடல்வழியாக வந்த நல்ல கலன்களாகிய செல்வம் தொகுக்கப்பட்டிருக்கும் பண்டசாலைகள் உள்ள தாழையின் மணம் கமழும் கானற் சோலை நிற்கும் பெருந் துறையையுடைய தண்ணிய கடற்கரைப்பகுதியாகிய நல்ல நாட்டுக்குத் தலைவன்.(பதிற்.55.வ.3-6) சங்குகளையுடைய கடல் முழக்கத்தை முழவு முழக்கமாகக் கொண்ட தொண்டி நகரிலுள்ளார்க்குத் தலைவன். (பதிற்.88:21)என்னும் பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

கடல்வழியாக கலன்களில் வந்த செல்வங்கள் தொகுக்கப்பட்டிருக்கும் பண்டகசாலைகள் இருந்துள்ளன. கடலால் அலைக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்ட சங்கு, முத்து, பவளக்கொடி இவற்றை மக்கள் எடுத்துச்சென்றுள்ளனர் போன்ற செய்திகள் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன.

மலைவளம்

மனிதரால் மீண்டும் புதுப்பித்துக்கொள்ள இயலாத ஒன்றாக அமைந்த மலைகள் பெரிதும் பாதுகாக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மலைச்சிகரங்களுடன் மாறாட எடுத்த வளைந்த இடத்தையுடைய புறமதில். (பதிற்.17:1) மூங்கில்கள் விரிந்தெழுமின்ற மேகங்கள் தவழும் நெடிய உச்சியையுடைய கொல்லிமலைக்குத் தலைவன். (பதிற்.73:10-11) காந்தட் பூவால் தொடுத்த கண்ணி சூடிய செழித்த குடியினையுடைய செல்வ மக்கள் முழவு போன்றமைந்த பெரிய பலாப்பழத்தையுண்டு விழாக் கொண்டாடினாற்போல புதுமையினையுடைய கரிய அழகிய ஆரவாரத்தையுடைய மகிழ்ச்சியை விரும்பி இரப்போர்க்கு வேண்டுவனவற்றை ஈதலைச் செய்யும் கொல்லி நாட்டிலுள்ள வண்டுகள் பொருந்திய சோலை சூழ்ந்த பெரிய பெயரையுடைய கொல்லிமலை.(பதிற்.81:19-24)

இனிய நீர் வற்றாது நிலைபெற்ற அழகிய பெரிய பக்கத்தாலும், பல சிகரங்களாலும் சிறந்த அகன்றுள்ள தன்நாடு முற்றும் தன்மேல் ஏறியிருந்து இனிது காணத்தக்க நெடிய மலையிடத்தே, நறவு என்னும் ஊரின்கண் இருக்கும் நின் குலத்து முன்னோர்களது நாட்காலைத் திருவோலக்கத்தையும் தனது அரசவைக்கண்ணே ஏனை அரசர் வந்து பணிந்து தொழில் கேட்ப, அறம் செய்து விளங்கிய, அறத்திற்கிடையூறு நேர்ந்தவழி அதனைப் போக்குதற்கண் வாடாத மறத்தை விரும்பி மேற்கொள்ளும் கோட்பாட்டையும் மெய்யாகவே பாடிய விளங்குகின்ற செம்மையான மொழியும், புன்மை மிகுதற்கேதுவாகிய கவலையில்லாத நெஞ்சம், நல்ல புகழும் படைத்த கபிலர் என்னும் புலவர் பெருமான், செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனால் நன்றா என்னும் குன்றின்மேலிருந்து தரப்பெற்ற ஊர்களைக் காட்டிலும் சோழர் தோற்று இட்ட வேல்கள் பலவாகும். (பதிற்.85:5-13)

தன் நாடு முழுவதையும் மலை உச்சியிலிருந்து காணும் அளவு உயர்ந்ததும், மேகங்கள் தவழும் தன்மையதுமான உயர்ந்த மலைகளும், புறமதில்களாக அமைந்த மலைகளும், பலாப்பழம், கள், வற்றாத அருவி போன்ற பயன் தருவதும், அழகு மிகுந்ததும், பொய்த்தலில்லாத மழையினையுடையதுமாக மலைகள் விளங்கியுள்ளன.

முடிவுகள்

1. உன்னமரம் நிமித்தம் காணுதற்கும், கடம்பம், வாகை, வேம்பு இவை காவல் மரங்களாகவும், வன்னி மரம் வன்னி மன்றமாகவும், முட்டைவிளை பழமரம் வழிச் செல்வோர்க்கு உணவாகவும், பலா மரத்தின் பழம் உணவாகவும் பயன்பட்டுள்ளன.
2. வேங்கை, சுரபுன்னை முதலிய மரங்களும் இருந்துள்ளன.
3. நல்ல மரங்கள் செறிந்த நாட்டை வெற்றிகொள்வது பெருமைக்குரியதாகக் கருதப்பட்டுள்ளது.
4. மன்னர் தீநிமித்தத்திற்கு அஞ்சாது அறம், வலிமை இவற்றில் நம்பிக்கைக்கொண்டு போரில் வெற்றியெய்திய செய்தி இடம்பெற்றுள்ளது.

5. மரம் குறித்த பதிவுகள் மனிதநேயம், மனவலிமை முதலிய மேலான பண்புகளை எடுத்துரைப்பனவாக உள்ளன.
6. ஆழமுடைத்தாயினும்தாய்மையான சுற்றுச்சூழல் இருந்தமையால் தெளிந்த நீரினையுடையனவாக ஆறுகள் விளங்கின.
7. மகளிர் ஆறுகளில் விளையாடியுள்ளனர்.
8. பருவம் தவறாது மழை பெய்துள்ளது.
9. நீரைக் கடத்தற்கு உதவும் புணையாய் வேழக் கரும்பைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.
10. கடற்கரைச்சோலைகள் மலர்களின் வாசனையும் தூய்மையும் உடையனவாக விளங்கின.
11. கள்ளினை மூங்கிற்குழாயில் பெய்து முதிர்வித்துள்ளனர்.
12. புலவருக்குப் பரிசாக ஊர்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்புகள்

- சேதுராமன், சி., சுற்றுச்சூழல் பயில்வுகள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(ப)லிட்., சென்னை, 2017, ப:17.
- சேதுராமன், சி., சுற்றுச்சூழல் பயில்வுகள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(ப)லிட்., சென்னை, 2017, ப:17-18.